

Núm. de Protocol: SS-026-2/94

S E N T E N C I A NUM. 95-07

PARTS:

Apel.lant: Sr. E.R.E.

Representant: en nom propi

Advocat: Sr. E.B.A.

Apel.lada: CASS

Representant: Sra. M.A.F.

Advocat: Bufet A.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: Lluís Saura Lluvià

Magistrats: Bernard Plagnet

Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, l'11 d'abril de 1995.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número SS-026-2/94.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. **Bernard Plagnet**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- El Sr. E.R.E. interposa recurs contra una decisió del Consell de la CASS en data 28 de desembre de 1993, confirmada per un recurs jeràrquic de 12 d'abril de 1994.

El desenvolupament dels fets són com segueix:

L'11 d'abril de 1984, la CASS va acordar al demandant una pensió d'invalidesa malaltia del Grup I.

El 6 de novembre de 1989, el Sr. E.R.E. fou víctima d'un accident de treball i la CASS li va atorgar una invalidesa accident de treball del 30% i transformà la seva invalidesa malaltia en un Grup II.

EL Tribunal va acordar al Sr. E.R.E. una invalidesa accident de treball del 50%.

Però el demandant pretén que el seu estat s'ha agreujat (veure l'informe mèdic de 25 d'abril de 1994) i demana que el seu grau d'invalidesa sigui del 75%.

La CASS va refusar aquesta demanda pel motiu que el seu estat és estacionari.

2.- En la seva sentència de 26 d'octubre de 1994, el Batlle va rebutjar la demanda presentada pel Sr. E.R.E., considerant que no ha tingut un vertader agreujament del seu estat de salut.

3.- En el seu informe de 9 de desembre de 1994, el Sr. E.R.E. exposa principalment:

- que no s'oposa a la invalidesa malaltia del Grup I que segueix en vigor, solament al grau d'invalidesa per accident de treball.

- que en un peritatge el Dr. G.S. creu que cal tenir en compte l'element professional establert en l'article 6 del Reglament nº 18 i definir així una invalidesa del 66%.

Per tant, el Sr. E.R.E. demana que el grau d'invalidesa sigui d'un 75% o un mínim de 66%, després del 25 d'abril de 1991 o després del 28 d'octubre de 1993.

En el seu escrit de 7 de febrer de 1995, el demandant afegeix:

- que el seu estat s'ha agreujat considerablement després de 1992;

- repeteix que cal tenir en compte l'element professional: per on el càlcul del 55% (peritatge del Dr. G.S.) + el 20% de 55% = 66%.

- Confirma doncs la seva demanda d'atorgament d'un grau d'invalidesa del 75% i un mínim del 66%.

4.- En el seu escrit de 15 de gener de 1995, la CASS exposa, principalment:

- que una sentència del Tribunal administratiu i fiscal de data 15 de maig de 1992 va acordar al Sr. E.R.E. una invalidesa del 50% i només es pot revisar aquest percentatge en el cas que es produeixi un canvi notable de l'estat de salut del demandant, però cal tenir en compte la importància de la cosa jutjada.

- que l'examen mèdic del 20 de juliol de 1994 indica que no hi ha un agreujament important.

- que l'element professional no es pot tenir en compte (l'informe es refereix al 3r punt de la sentència del Batlle), doncs ja es va tenir en compte en la decisió d'atorgament de la invalidesa del 50%.

En el seu informe de 10 de febrer de 1995, la CASS confirma el procediment que figura en el seu escrit de 16 de gener de 1995, i demana la confirmació de la sentència del Batlle.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- El grau d'invalidesa acordat al Sr. E.R.E. només es podria revisar en el cas que es demostrés que el seu

estat de salut s'havia deteriorat després de la sentència del Tribunal Superior de 15 de maig de 1992.

Ara bé la prova d'un tal agreujament no s'ha aportat. Podem remarcar, efectivament, que el metge assessor de la CASS estima que l'estat de salut del demandant segueix estacionat (expedient p.4). A més, els dos peritatges mèdics designats pel Batlle valoren el total d'invalidesa en un 55% (p. 129 i 130 de l'expedient).

La primera prova presentada pel Sr. E.R.E. ha de ser rebutjada.

Tercer.- D'altra banda, no es pot tenir en compte l'element professional, doncs com es remarca, justament, en la sentència del Batlle aquesta disposició (l'article 6 del Reglament d'Aplicació núm. 18) "s'ha d'entendre que esgota la seva eficàcia amb la seva aplicació, i aquesta cal considerar que es produí en el moment d'establir, mitjançant resolució judicial, el percentatge d'invalidesa" (Punt Tercer de la sentència del 26 d'octubre de 1994).

Quart.- No podem doncs constatar un agreujament de les seqüeles de l'accident del treball del que fou víctima el Sr. E.R.E..

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- confirmar la sentència del 26 d'octubre de 1994 i desestimar el recurs interposat pel Sr. E.R.E..

- declarar ajustada a dret la decisió de la Caixa Andorrana de Seguretat Social de data 28 de desembre de 1993 ratificada per escrit de 12 d'abril de 1994.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació

d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré